

Burtnieku ezers

Burtnieka ezers cēlies tīrelī aiz Val-
kas. Arheologi izmērijuši tīreli un atraduši,
ka Burtniekam tādi paši likumi un ierobes,
kā minētajam tīrelim.

Ezers radies tā: reiz kāda māte ar bērnu
gājuši ogās. Ezers lidojis pa gaisu un gaisā
gaudojis. Bērns sacījis: "Ko tas tīrelis tā
gaudo?" Māte atbildējusi: "Tas nav tīrelis,
tas ir Burtnieks!" Līdzko šie vārdi bijuši
izteikti, tā Burtnieks nolaidies zemē. Tamā
vietā ir bijusi baznīca. Kad vakaros pieejot
pie ezera un klausoties, tad ūdens šalkšanai
cauri esot saklausāma ērgeļu spēlēšana. Kad
ezers nokritis, baznīcā paslaik noticis diev-
kalpojums.

Viens puisis pievilis meitu. Tai meitai
radies bērns, tamā laikā, kad Burtnieks no-
laidies uz baznīcas, tur neuzticīgais brūt-
gāns laulājies ar citu meiteni. Pieviltā mei-
ta avotiņā pie Zilākalna mazgājusi mazā bērna
autiņus. Ieraudzījusi, ka tālumā laižas lejā
tumšs mākonis, meita sacījusi: "Kaut tas mā-
konis viņu par viņa neuzticību noslīcinātu!"
Tā arī noticis.

1968, 3418 - 3419. -
Berta Holsta Valmie-
ras Vecatē, 68 g.v.;
pier R. Drizule 1964.

Latviešu Fantāzijas Teikas: Izceļšanās Teikas. -
R., 1991. - 231. - 232. lpp.